

но тръгна към кораба. Но на пътя му припадна и неможа да прѣстъпи, а сложи са на едно мѣсто, дѣто имаше натрупани дърва, пооблѣгна са и тамъ стоѣше прѣнесено, безъ да поглѣдне кой заминуваше въ пътя.

Въ това врѣме случи са да заминува и царьтъ, на когото сичкитѣ жители, са покланяхъ съ приличната почитъ и ставахъ му на крака; само единъ той остана тамъ като вдървенъ. Царьтъ са завърна отъ сѣщія пътъ и съглѣда момчето, което стоѣше пакъ на то мѣсто облѣгнато на дървата и забравено. Тогава заръча да го вдигнатъ и доведатъ слѣдъ него въ царскія му палатъ. Щомъ го прѣдставихъ на царя, той го запита сърдито: »отдѣ и що си ти, който непознавашъ царя на тѣзи земя, и безъ да са посвѣнишь, стоишь облѣгнатъ и непоклатвашъ са отъ мѣстото си? Ти си нѣкои съглѣдатель (шпіонинъ) който си дошълъ отнѣйдѣ да прѣглѣдвашъ царството ми съ зло намѣрене.«

—Честити царю и Господарю, отговори момчето, нито съмъ съглѣдатель, нито имамъ зло намѣрене за ваше царско величество, но съмъ единъ чюжденецъ и неопитенъ момъкъ, който бѣхъ синъ на единъ търговецъ. Баща ми умрѣ пѣкъ азъ, излѣганъ отъ зломисленъ Еврейнъ, който е търгувалъ дълго врѣме съ баща ми, испаднахъ тука спорѣдъ една стока, що ми прѣпоръча реченій Еврейнъ, че тукъ струвало много. Но сега като додохъ съ стоката и распитахъ отъ търговцитѣ, разбрахъ, че то било чиста измама за да пропадна. Тѣй, прѣвзетъ отъ голѣмата си жалость, азъ незнаяхъ какво да правя; единъ умъ ми думаше да отидъ и да са хвърля въ морето, и пакъ ми са свидяше младостъта. За това додѣто вървѣхъ отчаянъ, припадна ми и азъ са сложихъ на то мѣсто, дѣто ма видѣхте, и стоѣхъ унесвѣсъ, безъ да знаѣ дѣ са намирахъ Да ма простите Господарю, защото азъ ви несъглѣдахъ когато сте заминували

—»Казвай, отговори царьтъ, да чюѣжъ що си сподѣтилъ,